

DE
CURVIS TRIANGVLARIBVS.

Auctore

L. E V L E R.

§. I.

Curuas triangulares voco, quae tribus arcubus A B, Tab. I.
A C et B C intus inflexis constant, qui in an-
gulis A, B et C coeant, praeterea autem nullos
alios ramos continēant. Huiusmodi ergo curuae ut sint
continuae, siue quapiam aequatione, vel algebraica, vel et-
iam transcendentē, exprimi queant, necesse est, ut in an-
gulis A, B et C habeant cuspides acutissimas, ybi bini
arcus coeuntes communi tangente sint praediti. Tales au-
tem curuas innumerabiles exhiberi posse, tam algebraicas,
quam transcendentes, iam olim ostendi, cum Problema de
eiusmodi curuis, circa datum punctum lucidum describen-
dis, proposuisset, ita ut omnes radii, a curua bis reflexi,
iterum in ipsum punctum lucidum reuertantur, quod
Problema variis solutionibus in Actis Lipsiensibus pro
Annis 1746 et 1748 solutum reperitur. Hic enim tota
Fig. I.

A 2

solutio

solutio ad inuentionem huiusmodi curuarum triangularium
reducitur, quippe quibus causticae radiorum reflexorum
formantur.

Tab. I. §. 2. Praeter eum usum autem, quem istiusmodi
(Fig. 2) curuae triangulares in commemorato problemate catop-
trico praestant, imprimis considerari merentur curuae, quae
ex euolutione talis curuae triangularis A B C nascun-
tur. Hunc in finem vocemus longitudinem arcus $A B = c$,
arcus $A C = b$ et arcus $B C = a$. Iam arcui $A B$ conci-
piatur filum applicatum, quod extra A prolongetur usque
in F, ita ut sit $A F = f$, et stili in F insertus promo-
veatur, donec arcus $A B$ fuerit euolatus, et filum perue-
niat in situm $B g$, eritque $B g = A F + \text{arcu } AB = f + c$;
tum motus stili continuetur et filum $B g$ successiue appli-
cetur arcui $B C = a$, donec perueniat in H, eritque
 $B C + CH = B g = f + c$, vnde fit $CH = f + c - a$;
quo cum fuerit peruentum, filum applicetur arcui CA; vbi
notari conuenit, perinde esse, siue arcus CA maior sit, siue
minor arcu CB; semper enim filum totum arcum CA
occupare debet. Iam motus stili ex H continuetur in f,
donec filum f A cuspidem A tangat, tum igitur erit
 $A f = CH + AC = f + c - a + b$;
Nunc igitur filum motum $A f$ successiue arcum AB in-
voluet, donec perueniat in G, eritque
 $B G = A f - AB = f - a + b$.
Iam filum ab arcu BA transferatur in arcum BC et e-
nvoluatur, donec perueniat in situm C b, vbi erit
 $C b = BG + BC = f + b$.
Denique stili ab b promoueatur inuoluendo arcum CA,
hoc-

hocque modo revertetur in ipsum punctum F, ubi motus est inceptus; erit enim $A F = C b - CA$, ideoque $A F = f$; erat autem utique $A F = f$.

§. 3. Hinc igitur patet, curuam, ex evolutione curvae triangularis ABC natam, esse curuam in se redeuntēm et tractu uniformi praeditam, scilicet $F g H f G b F$, si modo puncta F, H, G extra curuam ABC cadant. Atque hic ista insignis proprietas ante omnia se offert: quod rectae FAf , HCb et GBg non solum utrinque ad curuam sint normales, ut ex natura evolutionis manifestum est, sed etiam, quod inter se sint aequales; est enim $FAf = AF + Af = 2f + c - a + b$, tum vero

$$ACb = CH + Cb = 2f + c - a + b,$$

simili modo

$$GBg = BG + Bg = 2f + c - a + b.$$

Verum haec proprietas multo latius patet. Si enim per quodvis punctum S nostrae curuae triangularis producatur utrinque tangens X S x, ea etiam ex natura evolutionis utrinque ad curuam descriptam erit normalis; tum vero erit $SX = CS + CH = f + c - a = CS$, deinde vero etiam erit

$$Sx = FA + AS = f + AS$$

hinc tota recta

$Xx = 2f + c - a + CS + AS = 2f + c - a + b$, ob $AS + CS = AC = b$, quocirca curua, ex evolutione curuae triangularis ABC nata, hac eximia gaudet proprietate: vt si ad eius punctum quocunque X ducatur normalis, donec curuae iterum oc-

currat in x , ea etiam in hoc punto ad curuam sit normalis, ac praeterea tota hac recta Xx ubique eandem habeat longitudinem $= 2f + c - a + b$, quae proprietas vulgo circulo tam propria esse videtur, vt vix in alias lineas curuas competere posse videatur.

§. 4. Mirum hic sine dubio videbitur, quod ternalia figurae triangularis a , b et c non aequaliter in formulas inuentas ingrediantur. Ratio autem huius disparitatis in eo est sita, quod interuallum $A F$ potius quam $C H$ vel $B G$ simplici litera f designauimus. Quo igitur hanc inaequalitatem evitemus, et uniformitatem in calculum introducamus, vocemus interuallum $A F = k + a$, ita vt sit $f = k + a$, atque omnes rectae supra exhibatae iam sequenti modo concinne exprimentur:

$$A F = k + a; \quad B G = k + b; \quad C H = k + c$$

$$A f = k + b + c; \quad B g = k + a + c; \quad C b = k + a + b$$

tum vero nunc longitudo omnium rectarum, per curuam descriptam normaliter ductarum, erit $= 2k + a + b + c$. Hic autem quantitatem k pro lubitu accipere licet, ita vt ex eadem figura triangulari innuerae curuae istius indolis describi possint. Quin etiam quantitas k adeo negatiue accipi poterit, dummodo formulae $k + a$; $k + b$ et $k + c$ positiuos obtineant valores; si enim haec interualla fierent negatiua, curua descripta non amplius prodiret circuli-formis, sed intra curuam $A B C$ caderet, atque etiam tres cuspides g , f , b esset habitura, quemadmodum ex natura euolutionis facile colligere licet.

Tab. I.
Fig. 3.

§. 5. Huiusmodi autem curuas, ex euolutione curvarum triangularium natas, quatenus cum circulo tam egregie

gregie conueniunt, breuitatis gratia *Orbiformes*, nomine-
mus, hicque ante omnia obseruasse iuuabit, ex qualibet
curua orbiformi problema catoptricum supra memoratum
infinitis modis facilime resolui posse. Sit enim F G H
talis curua orbiformis quaecunque, intra qua punctum
lucidum X pro lubitu constituatur; tum ducta recta qua- Tab. I.
cunque X x, ad curuam vtrinque normali, quae ergo Fig. 4
constantem habebit magnitudinem, iungantur rectae L X
et L' x, eaeque biscentur in punctis O et o, unde ad
eas normaliter educantur rectae O Z et o z, rectae X x
ocurrentes in punctis Z et z; haecque duo puncta sita
erunt in curua quae sita. Radius enim L Z, primo refle-
xus, fiet Z z, qui, denuo reflexus in z, in ipsum punc-
tum lucidum L remittetur, quemadmodum ex natura re-
flexionis haud difficulter demonstrare liceret, nisi hoc ar-
gumentum iam uberrime esset pertractatum.

§. 6. Ob hunc insignem usum curuarum triangula-
rium vtique optandum esset, vt methodus certa pateret,
cum ope huiusmodi curvas triangulares, quotquot libuerit,
inuestigare liceret, id quod primo intuitu nimis difficile
videri potest. Verum hanc inuestigationem innertamus, ac
primo quaeramus curvas orbiformes, quales hactenus de-
scripsimus; tum enim certi esse poterimus, earum evolutas
huiusmodi fore curvas triangulares quales desideramus.
Præterea vero etiam hoc modo istud commodum asse-
quemur: vt, quoties curva orbiformis fuerit algebraica,
toties quoque curva triangularis non solum fiat alge-
braica, sed insuper etiam rectificabilis, quandoquidem
evolutæ omnium curuarum algebraicarum simul rectifica-
tionem admittunt.

Tab. L. §. 7. Sit igitur $F M f m$ talis curua orbiformis;
 Fig. 5. qualem inuestigare nobis est propositum, in qua sumamus
 rectam $F f$ pro axe fixo; qui vtrinque ad curuam sit nor-
 malis, cuius longitudinem ponamus $F f = 2f$. Tum ex
 puncto quoevere M ad curuam ducatur normalis $M m$,
 quae ergo etiam in m ad curuam debet esse normalis, e-
 iusque longitudine $M m$ itidem sit $= 2f$. Iam ex punctis M
 et m ad axem $F f$ demittantur perpendicularia $P M$ et $p m$,
 ac pro puncto M vocentur coordinatae $F P = X$ et
 $P M = Y$; at pro puncto m sit $F p = x$ et $p m = -y$,
 quia haec applicata in partem contrariam cadit. His po-
 sitis talis aequatio inter X et Y desideratur, vt, si loco
 X scribatur x , valor ipsius Y sponte prodeat $= -y$. Nisi
 enim hoc freret, tota curua $F M f m$ non esset continua.
 Sequenti autem modo haec quatuor quantitates a se inui-
 cem pendent: Cum interuallum $P N$ sit subnormalis re-
 spectu puncti M , posito $d Y = P d X$, erit haec subnormalis
 $P N = P Y$, hincque normalis $M N = Y \sqrt{1 + p^2}$. Simili
 modo pro altero puncto m erit $p N$ subnormalis retro po-
 sita; vnde sumto $d y = p d x$ erit $p N = -p y$; hinc nor-
 malis $m N = -y \sqrt{1 + p^2}$. Quia igitur triangula $P M N$
 et $p m N$ sunt similia, erit $P = p$. Porro quia nouimus
 esse $M m = 2f$, ex m agatur axi parallela $m S$, ipsi $M P$
 productae occurrentes in S , et similitudo triangulorum
 $M N P$ et $M m S$ dabit $M S = \frac{2f}{\sqrt{1 + p^2}}$ et $m S = \frac{2f p}{\sqrt{1 + p^2}}$.

Cum igitur sit

$$M S = M P + m p = Y - y \text{ et } m S = F p - F P = x - X$$

hinc colligitur

$$Y - y = \frac{2f}{\sqrt{1 + p^2}} \text{ et } x - X = \frac{2f p}{\sqrt{1 + p^2}}$$

prae-

praeterea vero, vti iam notauimus, debet esse

$$\frac{dY}{dx} = P = p \text{ et } \frac{dy}{dx} = p.$$

§. 8. Cum igitur inuenierimus differentias coordinatarum $Y - y$ et $x - X$, statuamus earum summas $X + x = 2Q$ et $Y + y = 2R$, hincque singulas coordinatas adipiscemur ita expressas:

$$X = Q - \frac{fp}{\sqrt{(1+pp)}}; \quad Y = R + \frac{f}{\sqrt{(1+pp)}},$$

$$x = Q + \frac{fp}{\sqrt{(1+pp)}}; \quad y = R - \frac{f}{\sqrt{(1+pp)}}.$$

Hinc igitur differentiando erit

$$dX = dQ - \frac{fdp}{(1+pp)^{\frac{3}{2}}};$$

$$dY = dR + \frac{fp dp}{(1+pp)^{\frac{3}{2}}};$$

$$dx = dQ + \frac{fdp}{(1+pp)^{\frac{3}{2}}};$$

$$dy = dR + \frac{fp dp}{(1+pp)^{\frac{3}{2}}}.$$

Cum igitur esse debeat $dY = p dX$ et $dy = p dx$, sicut

$$dR - \frac{fp dp}{(1+pp)^{\frac{3}{2}}} = p dQ - \frac{fp dp}{(1+pp)^{\frac{3}{2}}} \text{ et}$$

$$dR + \frac{fp dp}{(1+pp)^{\frac{3}{2}}} = p dQ + \frac{fp dp}{(1+pp)^{\frac{3}{2}}}.$$

Ex utraque harum aequationum sequitur fore $dR = p dQ$, ideoque $R = fp dQ$.

§. 9. Cum igitur 'omnibus' conditionibus satisficerimus, quantitas Q arbitrio nostro permittitur, eiusque ergo loco functio quaecunque ipsius p accipi poterit, quae autem ita debet esse comparata, ut formula $p d Q$ integrationem admittat, siquidem curuas algebraicas desideremus. Quoniam igitur pro coordinatis x et y inuenimus:

$$x = Q + \frac{fp}{\sqrt{1+pp}}, \text{ et } y = R - \frac{f}{\sqrt{1+pp}}$$

existente $R = fp d Q$; pro alteris vero coordinatis X et Y fit

$$X = Q - \frac{fp}{\sqrt{1+pp}} \text{ et } Y = R + \frac{f}{\sqrt{1+pp}}$$

manifestum est, has ex illis nasci, si modo formulæ radicalis $\sqrt{1+pp}$ signum immutetur. Quare cum haec formula per suam naturam sit ambigua, priores formulæ, pro x et y inuentæ, posteriores pro X et Y iam sponte inuoluunt, ita ut eadem aequatio rationalis tam pro x et y quam pro X et Y necessario sit proditura. Ad hoc autem necesse est, ut neque Q neque R eandem formulam $\sqrt{1+pp}$ inuoluant, quia alioquin etiam signum harum litterarum mutari oportet. Hinc igitur ista regula statui potest: ut pro Q functione rationalis ipsius p accipi debeat.

§. 10. Ut autem curuas algebraicas obtineamus, quia esse debet $R = fp d Q = p Q - f Q d p$, statuamus $f Q d p = S$, denotante S functionem quaecunque rationalem ipsius p , eritque $Q = \frac{dS}{dp}$, hincque porro $R = \frac{pdS}{dp} - S$. Nunc igitur pro curuis orbiformibus sequentes determinationes ambarum coordinatarum x et y exhibere possimus:

$$x = \frac{dS}{dp} + \frac{fp}{\sqrt{1+pp}}; \quad y = \frac{pdS}{dp} - S - \frac{f}{\sqrt{1+pp}}$$

vbi pro S functionem quacunque rationalem ipsius p , vel faltem talem, accipere possumus, quae, dum formula $\sqrt{1+pp}$ est ambigua, eundem valorem retineat.

§. 11. Quia natura orbis, qualem consideramus, postulat, ut curua sit in se rediens, et nusquam in infinitum porrigitur, functio S ita, comparata esse debet, ut neque abscissa x neque applicata y vnuquam fieri possit infinita, quem in finem hanc functionem S tali fractioni:

$$\frac{\alpha + \beta p + \gamma p^2 + \delta p^3 + \text{etc.}}{\Delta + \text{B} p + \text{C} p^2 + \text{D} p^3 + \text{etc.}}$$

aequari oportet, cuius denominator nullum habeat factorem simplicem realem; si enim factorem tales haberet, puta $p = n$, tum, sumto $p = n$, valor ipsius S fieret infinitus. Deinde summa potestas ipsius p in numeratore, haud debet esse maior quam in denominatore; aliter enim, casu $p = \infty$, valor ipsius S iterum in infinitum excresceret. Praeterea vero etiam exponentes fracti ipsius p admitti quidem possent, ita tamen, ut nullum membrum ambiguum obtineat valorem, quia alioquin eidem valori ipsius p plures tam abscissae quam applicatae conuenire possent; hoc enim casu curua non post vnam revolutionem, sed demum post duas plures in se rediret; tum autem eius evoluta non amplius foret curua triangularis, sed vel pentagona, vel heptagona, vel enneagona vel etc. id quod instituto nostro aduersatur.

§. 12. Ex hac constructione generali, in qua continentur omnes curuae orbiformes, et quidem simplices, quae post vnam revolutionem in se redeunt, facile erit formulas elicere pro descriptione curuarum triangularium; cum enim evolutae harum curuarum orbiformium certe sint figurae triangulares, tantum opus est, ut in evolutas istarum curuarum inquiramus. Quia autem omnes illae curuae, pro quoquis valore litterae f , ex evolutione eiusdem curvae triangula-

ris nascuntur, littera f non in determinationem euolutae ingreditur; unde in formulis nostris, pro x et y inuentis, partes, hanc litteram f inuolentes, tuto omittere licebit; sique pro hac inuestigatione habebimus tantum

$$x = \frac{d s}{d p} \text{ et } y = \frac{p d s}{d p} - S,$$

quam ob rem naturam euolutae, ex his valoribus oriundae, inuestigasse sufficiet.

Tab. I. §. 13. Sit igitur $F M f m$ talis curua, in qua sit
Fig. 6. abscissa $F P = x = \frac{d s}{d p}$, applicata $P M = y = \frac{p d s}{d p} - S$, et
ducta normali $M m$ erit subnormalis

$$P N = p y = \frac{p p d s}{d p} - p S$$

unde fit recta

$$F N = \frac{d s}{d p} (1 + p p) - p S.$$

Ponamus nunc angulum $F N M = \Phi$, erit tang. $\Phi = \frac{1}{p}$, ideoque $p = \cot. \Phi = \frac{\cos. \Phi}{\sin. \Phi}$, unde fit

$\sin. \Phi = \frac{1}{\sqrt{(1+p p)}}$ et $\cos. \Phi = \frac{p}{\sqrt{(1+p p)}}$,
tum vero etiam $d \Phi = -\frac{d p}{1+p p}$. Quod si iam breuitatis gratia ponamus $F N = v$, notum est, centrum circuli, curuam in M osculantis, fore in puncto U , ita vt sit

$$N U = \frac{d v \sin. \Phi}{d \Phi};$$

Cum autem, sumto elemento $d p$ constante, sit

$$d v = \frac{d d s}{d p} (1 + p p) + p d S - S d p \text{ et}$$

$$\frac{\sin. \Phi}{d \Phi} = -\frac{v(1+p p)}{d p}$$

erit recta

$$N U = -\frac{d d s}{d p^2} (1 + p p)^{\frac{3}{2}} - \frac{p d s}{d p} \sqrt{(1 + p p)} + S \sqrt{(1 + p p)}$$

pro qua formula breuitatis ergo scribamus r , ita vt sit $N U = r$.

§. 14.

§. 14. Invenio punto U, quod erit in evoluta, quam quaerimus, inde ad axem ducamus perpendicularum UT, ac pro evoluta vocemus abscissam FT = t et applicatam TU = u; erit autem:

$$NT = NU \cos \Phi = \frac{pr}{\sqrt{1+pp}} \text{ et}$$

$$TU = NU \sin \Phi = \frac{r}{\sqrt{1+pp}}$$

Vnde, loco r valorem assumtum substituendo, consequemur abscissam

$$t = FN + NT = \frac{ds}{dp} - \frac{p}{d} \frac{ds}{dp^2} (1 + pp),$$

tum vero applicatam

$$u = S - \frac{p}{d} \frac{ds}{dp} - \frac{d}{d} \frac{ds}{dp^2} (1 + pp);$$

Vnde colligimus

$$t - pu = \frac{ds}{dp} (1 + pp) - pS.$$

Ope igitur harum formularum, quaecunque functio idonea ipsius p pro S accipiatur, tam abscissam FT = t quam applicatam TU = u assignare poterimus, quibus curua triangularis determinatur. Valores autem idoneos, pro S accipiendo, supra indicauiimus.

§. 15. Quo hanc inuestigationem exemplo illustremus, sumamus

$$S = \frac{ap}{1+pp}, \text{ eritque}$$

$$\frac{ds}{dp} = \frac{a(1+pp)}{(1+pp)^2} \text{ et } \frac{d^2s}{dp^2} = \frac{2ap^2 - 6ap}{(1+pp)^3}$$

Vnde colligimus

$$t = \frac{a + sapp - 2ap^2}{(1+pp)^2} \text{ et } u = \frac{6ap}{(1+pp)^2}.$$

Hinc primo patet, siue p sumatur positivae siue negatiue, abscissam t eandem manere, applicatam vero u hoc casu in partem

contrariam cadere, unde axis noster $F T$ huius curuae erit diameter. Deinde, sumto $p = 0$ fiet $t = a$ et $u = 0$; at si capiatur p infinite paruum, fiet

$$t = a + 3ap^2 \text{ et } u = 6ap.$$

Porro, sumto $p = \frac{1}{2}$, erit $t = \frac{54}{55}a$ et $u = \frac{48}{55}a$; sin autem $p = 1$ erit $t = a$ et $u = \frac{3}{2}a$. Sit denique $p = \infty$, eritque $t = -2a$ et $u = 0$. Hinc patet, curuam huiusmodi figura ram esse habituram, qualem in figura ei dedimus, ternas Tab. I. cuspides habentem, B, C, D, existente $FD = 2a$ et $FA = a$. Fig. 7. Pro alteris cuspidibus B et C quaeratur lotus, vbi applicata u sit maxima, et cum sit

$$d \cdot \frac{p}{(1+pp)^2} = \frac{dp(1-3pp)}{(1+pp)^3}$$

hoc eueniet, vbi $3pp = 1$, sive $p = \sqrt[3]{\frac{1}{3}}$; tum autem fiet abscissa $t = \frac{11}{8}a$ et $u = \frac{9\sqrt[3]{3}}{8}a$. Ergo ducta chorda B.C, axem secante in E, erit $FE = \frac{11}{8}a$ et $EB = EC = \frac{9\sqrt[3]{3}}{16}a$. Quod si iam quoque ducantur chordae B.D et C.D, ob $DE = \frac{27}{16}a$ erit $BD^2 = \frac{972}{64}a^2$, vnde fit $BD = CD = \frac{9\sqrt[3]{3}}{8}a$; ex quo patet, chordas omnes B.D, C.D et B.C esse inter se aequales. Referet ergo haec curua triangularis triangulum aequilaterum.

Tab. I. §. 16. Accuratius autem in symptomata nostrae Fig. 6. curuae triangularis inquiramus, et quoniam pro coordinatis $FT = t$ et $TU = u$ has inuenimus formulas:

$$t = \frac{ds}{dp} - \frac{pd ds}{dp^2}(1+pp) \text{ et}$$

$$u = S - \frac{pd s}{dp} - \frac{dd s}{dp^2}(1+pp)$$

primum obseruo, rectam N.U esse tangentem curuae in puncto U, quae cum ad axem sit inclinata angulo $TNU = \Phi$, cuius cotangens est p , necesse est vt sit $\frac{du}{dt} = \operatorname{tag} \Phi = \frac{1}{p}$, vnde fit

$$dt =$$

$dt = pd u$. Est vero per formulas

$$dt = -\frac{sp + dds}{dp} = \frac{p(1 + pp)dx}{dp^2} \text{ et}$$

$$pd u = -\frac{spd ds}{dp} = \frac{p(1 + pp)dx}{dp^2}.$$

ideoque reuera $dt = pd u$.

§. 17. Quia igitur est $dt = pd u$, iisdem casibus, quibus fit $\frac{dt}{dp} = 0$, etiam fiet $\frac{du}{dp} = 0$; vnde patet, vbiunque abscissa t fuerit vel maxima vel minima, ibidem quoque fore applicatam maximam vel minimam, quae proprietas vtique in cuspides conuenit. Ex quo colligimus, vbiunque ambae coordinatae p et q simul fiunt vel maximae vel minimae, ibi quoque existere cuspides nostrae curuae; quare cum curua habeat tres cuspides, in tribus quoque locis tam t quam u maximum fieri necesse est.

§. 18. Imprimis autem hic notatu dignum occurrit, nostram curuam triangularem esse rectificabilem, quippe cuius arcus aequalis est radio osculi M U curuae orbiformis, vnde est nata. Vidimus autem esse

$$\begin{aligned} NU &= r = -\frac{d ds}{dp^2}(1 + pp)^{\frac{1}{2}} = \frac{p ds}{dp}\sqrt{1 + pp} \\ &\quad + S\sqrt{1 + pp}; \text{ at } MN = y\sqrt{1 + pp} \\ &= \frac{p ds\sqrt{1 + pp}}{dp} + S\sqrt{1 + pp}, \end{aligned}$$

vnde fit radius osculi.

$$MU = \frac{p ds}{dp^2}(1 + pp)^{\frac{1}{2}},$$

qui ergo longitudinem nostrae curuae triangularis exprimit; id quod etiam patet ex proprietate supra obseruata, quod fit $dt = pd u$, vnde fit elementum curuae

$$\sqrt{dt^2}$$

$$\sqrt{dt^2 + du^2} = du \sqrt{1 + pp} = \\ - \frac{dp ds}{dp} \sqrt{1 + pp} = \frac{ds}{dp} (1 + pp)^{\frac{1}{2}}$$

cuius integrale manifesto est

$$- \frac{ds}{dp} (1 + pp)^{\frac{1}{2}}.$$

§. 19. Quoniam hic tantum curuas triangulares inuestigare instituimus, parum solliciti, vtrum sint rectificabiles nec ne, dummodo fuerint algebraicae: hac conditione omissa simpliciores formulas pro coordinatis t et u exhibere, atque adeo, sine vlo respectu ad curuas orbiformes habitu, directe ex ipsa indole harum curuarum elicere poterimus. Cum enim esse debeat $dt = pd u$, erit $t = \int p du = pu - \int u dp$. Iam statuamus $\int u dp = \Pi$, ita vt sit $u = \frac{d\Pi}{dp}$, vnde fit $t = \frac{p d\Pi}{dp} - \Pi$; vbi pro Π eiusmodi functiones ipsius p accipi debent, quae nullo casu fiant infinitae, quicunque valores literae t tribuantur, cuiusmodi functiones iam supra descripsimus; tum vero etiam hae functiones Π nulla signa radicalia, quae ambiguitatem involuant, inuoluere debent. Imprimis autem necesse est, vt ambae coordinatae t et u tribus casibus fiant maxima, vel minimae, id quod eveniet, si, ob $u = \frac{d\Pi}{dp}$, haec aequatio: $\frac{d d\Pi}{dp^2} = 0$, tres habeat radices reales, neque vero plures.

§. 20. Sumamus exempli gratia $\Pi = \frac{a + b p}{1 + fp + gp^2}$, quae nullo casu fit infinita, si modo fuerit $ff < 4g$; tum autem erit

$$\frac{d\Pi}{dp} = \frac{b - af - 2agp - bgp^2}{(1 + fp + gp^2)^2} = u$$

hincque

$t = -$

$$p = \frac{a - 2afp - 2agp^2 - 2bgp^3}{(1 + fp + gp^2)^2}.$$

Vt iam ternas cuspides definiamus, consideremus aequationem $\frac{d u}{d p} = 0$, quod quo facilius fieri possit ponamus.

$$u = \frac{A + Bp + Cp^2}{(1 + fp + gp^2)^2},$$

ita vt sit $A = b - af$; $B = -2ag$; $C = -bg$; tunc vero hinc reperitur sequens aequatio:

$$B - 2Af + (2C - Bf - 4Ag)p - 3Bgp^2 - 2Cgp^3 = 0$$

cuius tres radices nobis ternas cuspides monstrabunt.

§. 21. Ponamus iam huius aequationis radices esse: I°. $p = \alpha$, II°. $p = \beta$ ac III°. $p = \gamma$, sine aequemus formulam inuentum huic producto:

$$2Cg(\alpha - p)(\beta - p)(\gamma - p)$$

quod euolutum praebet

$$2Cg\alpha\beta\gamma - 2Cg(\alpha\gamma + \alpha\gamma + \beta\gamma)p + 2Cg(\alpha + \beta + \gamma)pp - 2Cgp^3$$

quae forma, inuentae aequata, sequentes tres producit determinationes:

$$\text{I}^\circ. B - 2Af = 2Cg\alpha\beta\gamma;$$

$$\text{II}^\circ. 2C - Bf - 4Ag = -2Cg(\alpha\beta + \alpha\gamma + \beta\gamma);$$

$$\text{III}^\circ. -3Bg = -2Cg(\alpha + \beta + \gamma);$$

ex quarum tertia fit $B = -\frac{2}{3}C(\alpha + \beta + \gamma)$; ex prima vero

$$A = -\frac{1}{2}C(\alpha + \beta + \gamma) - \frac{1}{2}Cg\alpha\beta\gamma,$$

qui valores in secunda substituti praebent

$$2C + \frac{(ff+2g)}{if}C(\alpha+\beta+\gamma) + \frac{fg}{f}Cg\alpha\beta\gamma = -2Cg(\alpha\beta+\alpha\gamma+\beta\gamma)$$

quae aequatio, per $\frac{if}{2C}$ multiplicata, abit in hanc:

$$3f + (ff+2g)(\alpha+\beta+\gamma) + 6gg\alpha\beta\gamma = -3fg(\alpha\beta+\alpha\gamma+\beta\gamma)$$

haecque aequationes omnes continent determinationes, quibus nostro proposito satisfit.

§. 22. Antequam hanc determinationem in genere vltius prosequamur, euoluamus casum specialem, quo

$$\gamma = 0 \text{ et } \beta = -\alpha, \text{ vnde fit } \alpha\beta\gamma = 0;$$

$$\alpha\beta + \alpha\gamma + \beta\gamma = -\alpha^2 \text{ et } \alpha + \beta + \gamma = 0,$$

eritque postrema aequatio $sf = 3\alpha\alpha fg$, sive $f = \alpha\alpha fg$; vnde sequitur vel $f = 0$, vel $g = \frac{1}{\alpha\alpha}$. Consideremus primo casum $f = 0$, sietque $A = -\frac{b}{\alpha}$, vnde littera A non determinatur, vel potius fit $A = 0$, porroque $B = 0$, vnde colligitur $b = 0$, sive etiam b non determinatur; tum vero erit $a = 0$. Quia autem aequationem postremam per f multiplicauimus, hic valor $f = 0$ lubricus est habendus. Sumamus igitur alterum valorem $g = \frac{1}{\alpha\alpha}$, et quia debet esse $ff < 4g$, sequitur esse debere $f < \frac{2}{\alpha}$; hinc vero siet $A = 0$ et $B = 0$, ideoque $b - af = 0$, et $-2ag = 0$, vnde fit $a = 0$.

§. 23. Sufficiat autem haec in genere indicasse, et consideremus potius casum magis determinatum, sumendo

$$II = \frac{b p}{\alpha\alpha + pp}, \text{ vnde fit } \frac{d II}{dp} = u = \frac{b(\alpha\alpha - pp)}{(\alpha\alpha + pp)^2} \text{ et}$$

$$t = \frac{-b p^2}{(\alpha\alpha + pp)^2}.$$

Quod si iam pro cuspidibus faciamus $\frac{d u}{dp} = 0$, nascitur haec aequatio: $p^2 - 3\alpha\alpha p = 0$, cuius ternae radices sunt

I°. $p = 0$; II°. $p = +\alpha\sqrt{3}$; III°. $p = -\alpha\sqrt{3}$; pro quarum prima habebimus $t = 0$ et $u = \frac{b}{\alpha\alpha}$; pro secunda:

$$t = \frac{\pm b\sqrt{3}}{\alpha\alpha} \text{ et } u = -\frac{b}{\alpha\alpha\alpha};$$

pro tertia vero:

$$t = -\frac{\pm b\sqrt{3}}{\alpha\alpha} \text{ et } u = -\frac{b}{\alpha\alpha\alpha},$$

vnde

vnde curua habebit formam in figura 8 delineatam, vbi est.

$$FB = \frac{b}{\alpha\alpha}, FG = FH = \frac{s b \sqrt{3}}{s\alpha} ac$$

$$GC = HD = \frac{+b}{s\alpha\alpha},$$

Tab. I.
Fig. 8.

sicque ternae cuspides erunt in punctis B, C, D, ac ductis chordis erit

$$BC = BD = \frac{s b \sqrt{3} (\bar{s} + \alpha\alpha)}{s\alpha\alpha} \text{ et } CD = \frac{s b \sqrt{3}}{s\alpha},$$

ita vt haec figura triangularis triangulum isosceles exhibeat.

§. 24. Euoluamus simili modo casum $\Pi = \frac{a}{\alpha\alpha + pp}$,
vnde fit

$$\frac{d\Pi}{dp} = u = -\frac{2a^2}{(\alpha\alpha + pp)^2}, \text{ hincque } t = -\frac{a(\alpha\alpha + 3pp)}{(\alpha\alpha + pp)^2}.$$

Nunc pro cuspidibus fiat

$$\frac{du}{dp} = -\frac{2a(\alpha\alpha - 3pp)}{(\alpha\alpha + pp)^3} = 0,$$

quae aequatio tantum duas praebet radices

$$p = +\frac{a}{\sqrt{3}} \text{ et } p = -\frac{a}{\sqrt{3}},$$

tertia autem radix est $p = \infty$. Hinc igitur pro prima cuspidi, quae sit vbi $p = \infty$, fit $t = 0$ et $u = 0$, sicque haec cuspis B cadit in ipsum punctum F. Pro secunda cuspidi sumatur

$$p = \frac{a}{\sqrt{3}}, \text{ eritque } t = -\frac{2a}{s\alpha\alpha} \text{ et } u = -\frac{3a\sqrt{3}}{s\alpha^3}.$$

Pro tertia cuspidi sit

$$p = -\frac{a}{\sqrt{3}}, \text{ erit } t = -\frac{2a}{s\alpha\alpha} \text{ et } u = +\frac{3a\sqrt{3}}{s\alpha^3}.$$

Sumto igitur $FG = \frac{2a}{s\alpha\alpha}$ binae reliquae cuspides erunt in C et D, ita vt sit $GC = GD = \frac{3a\sqrt{3}}{s\alpha^3}$, ideoque earum distantia

$$CD = \frac{3a\sqrt{3}}{4\alpha^3}, \text{ vnde colligitur}$$

$$BC = BD = \frac{3a\sqrt{9\alpha\alpha + 3}}{8\alpha^3}$$

C 2

sicque

Fig. 9.

ficque erit:

$$CD : BC = 2 : \sqrt{3\alpha\alpha + r}$$

ex quo patet, casu $\alpha = 1$ triangulum fore aequilaterum.

§. 25. Quod si ergo ambo casus praecedentes combinentur, ita vt statuatur $H = \frac{a + bp}{\alpha\alpha + pp}$, tum tam abscissa t quam applicata u aequabitur summae ambarum praecedentium formularum, ita vt sit

$$t = \frac{2bp^2 - a(\alpha\alpha + pp)}{(\alpha\alpha + pp)^2} \text{ et } u = \frac{3(\alpha\alpha - bp) - 2ap}{(\alpha\alpha + pp)^2};$$

vnde si pro cuspidibus inueniendis ponamus $\frac{du}{dp} = 0$, habemus hanc aequationem:

$$2bp^2 - 6b\alpha ap - 2a\alpha\alpha + 6app = 0, \text{ sive } bp^2 + 3app - 3b\alpha ap - a\alpha\alpha = 0,$$

cuius ergo ternas radices quaeri oportet, quod cum per regulam Cardani difficulter praestetur, trisectione anguli vtamur, quem in finem fingamus esse $p = r + s \cos \Phi$, e-ritque

$$\begin{aligned} pp &= rr + \frac{1}{2}ss + 2rs \cos \Phi + \frac{1}{2}s^2 \cos 2\Phi \text{ et} \\ p^2 &= r^2 + \frac{1}{2}rss + (3rrs + \frac{3}{4}s^2) \cos \Phi + \frac{3}{2}rss \cos 2\Phi \\ &\quad + \frac{1}{4}s^3 \cos 3\Phi \end{aligned}$$

quibus valoribus substitutis aequatio nostra transmutabitur in sequentem:

$$\begin{aligned} &+ br^2 + 3brrs \cos \Phi + \frac{3}{2}brss \cos 2\Phi + \frac{1}{4}bs^3 \cos 3\Phi \\ &+ \frac{1}{2}brss + \frac{3}{4}bs^2 \cos \Phi + \frac{3}{2}ass \cos 2\Phi \\ &+ 3aar + 6ars \cos \Phi \\ &+ \frac{3}{2}ass - 3baas \cos \Phi \\ &- 3baar \\ &- a\alpha\alpha. \end{aligned}$$

Nunc definiantur litterae r et s ita, vt membra interme-dia,

dia, tam cof. Φ quam cof. $z \Phi$ inuoluentia, seorsim euaneant, vnde hae duae aequationes oriuntur:

$$\text{I}^{\circ}. 3brss + \frac{3}{4}bs^2 + 6ars - 3baas = 0;$$

$$\text{II}^{\circ}. \frac{3}{2}brss + \frac{3}{4}as^2 = 0;$$

ex quarum posteriore fit $r = -\frac{a}{b}$, qui valor in priore substitutus dat

$$\frac{3aas}{b} + \frac{3}{4}bs^2 - \frac{6aas}{b} - 3baas = 0, \text{ vnde fit}$$

$$ss = \frac{4(bba\alpha\alpha + a^3)}{ab}, \text{ ideoque } s = \frac{2\sqrt{(bba\alpha\alpha + a^3)}}{b}.$$

Hi iam valores in nostra aequatione substituantur, sicutque

$$\frac{a^3}{b^3} + 2aaa + \frac{1}{4}bs^2 \text{ cof. } 3\Phi = 0,$$

vnde fit

$$\text{cof. } 3\Phi = -\frac{aa(aa + bba\alpha\alpha)}{b^3ss} = -\frac{a}{\sqrt{(aa + bba\alpha\alpha)}}$$

Quaeratur igitur angulus ω , cuius Cosinus fit

$$= -\frac{a}{\sqrt{(aa + bba\alpha\alpha)}}$$

qui Cosinus cum etiam conueniat angulis $-\omega$; $2\pi - \omega$; item $2\pi + \omega$, habebimus sequentes valores:

$$\text{I}^{\circ}. 3\Phi = \omega, \text{ II}^{\circ}. 3\Phi = -\omega, \text{ III}^{\circ}. 3\Phi = 2\pi - \omega,$$

$$\text{IV. et } 3\Phi = 2\pi + \omega;$$

vnde omisso secundo valore, quippe qui a primo non discrepat, tres valores pro angulo Φ erunt

$$\text{I}^{\circ}. \Phi = \frac{1}{3}\omega, \text{ II}^{\circ}. \Phi = 120^\circ - \frac{1}{3}\omega \text{ et III}^{\circ}. \Phi = 120^\circ + \frac{1}{3}\omega,$$

quibus inuentis terni valores litterae p erunt

$$\text{I}^{us}. p = -\frac{a}{b} + \frac{2\sqrt{(bba\alpha\alpha + a^3)}}{b} \text{ cof. } \frac{1}{3}\omega,$$

$$\text{II}^{us}. p = -\frac{a}{b} + \frac{2\sqrt{(bba\alpha\alpha + a^3)}}{b} \text{ cof. } (120^\circ - \frac{1}{3}\omega),$$

$$\text{III}^{us}. p = -\frac{a}{b} + \frac{2\sqrt{(bba\alpha\alpha + a^3)}}{b} \text{ cof. } (120^\circ + \frac{1}{3}\omega).$$

§. 26. His casibus euolutis reuertamur ad quaestione m nostram generalem, qua eiusmodi curuae triangulares quaeruntur, in quibus pro cuspidibus littera p ternos datos obtineat valores, scilicet: $p = \alpha$, $p = \beta$ et $p = \gamma$. Nunc autem primo ponamus breuitatis gratia $\alpha + \beta + \gamma = \zeta$; $\alpha\beta + \alpha\gamma + \beta\gamma = \eta$ et $\alpha\beta\gamma = \theta$, et tres aequationes adimplendae erunt

$$\text{I}^{\circ}, B - 2Af = 2Cg\theta.$$

$$\text{II}^{\circ}, 2C - Bf - 4Ag = -2Cg\eta.$$

$$\text{III}^{\circ}, -3Bg = 2Cg\zeta.$$

Cum igitur esset

$$A = b = af, B = -2ag \text{ et } C = -bg,$$

hinc ternae nostrae aequationes erunt

$$\text{I}^{\circ}, -ag - bf + aff = -bgg\theta$$

$$\text{II}^{\circ}, -3b + 3af = bg\eta$$

$$\text{III}^{\circ}, 3a = -b\zeta;$$

ex quibus statim ternos valores pro fractione $\frac{a}{b}$ nancisci-
mur, qui sunt:

$$\text{I}^{\circ}, \frac{a}{b} = \frac{f - gg\theta}{gg\theta - g}; \text{ II}^{\circ}, \frac{a}{b} = \frac{g\eta + \zeta}{3f} \text{ et } \text{III}^{\circ}, \frac{a}{b} = -\frac{\zeta}{3}.$$

§. 27. Quod si iam horum valorum secundus et
tertius inter se aequentur, prodibit $f = -\frac{g\eta - \zeta}{3}$. Aequetur
nunc primus valor etiam tertio, et erit

$$3f - 3gg\theta = -ff\zeta + g\zeta,$$

vbi, si loco f valor modo inuentus substituatur, prodibit

$$3g\eta - 3gg\zeta\theta = g\zeta\zeta - gg\eta\eta$$

quae aequatio per g diuisa dat

$$3\eta - 3g\zeta\theta = \zeta\zeta - g\eta\eta, \text{ unde concluditur}$$

$g =$

28. (8:30)

$$g = \frac{s\eta - \zeta\zeta}{s\zeta\theta - \eta\eta}, \text{ hincque porro } f = \frac{\zeta\eta - s\theta}{s\zeta\theta - \eta\eta}.$$

§. 28. His valoribus inuentis denominator supra assumptus $1 + fp + gpp$ hanc induet formam:

$$\frac{s\zeta\theta - \eta\eta + (\zeta\eta - s\theta)p + (s\eta - \zeta\zeta)pp}{s\zeta\theta - \eta\eta},$$

in quo esse debet $ff < 4g$. Est vero

$$ff = \frac{s\zeta\eta\eta - s\zeta\eta\theta + s\eta\theta}{(s\zeta\theta - \eta\eta)^2} \text{ et}$$

$$4g = \frac{i\zeta\eta + \zeta\zeta}{s\zeta\theta - \eta\eta} = \frac{si\zeta\eta\theta - i\zeta\zeta\theta - i\zeta\eta\zeta + i\zeta\zeta\eta\eta}{(s\zeta\theta - \eta\eta)^2}$$

Necesse igitur est ut sit

$$\zeta\zeta\eta\eta - 18\zeta\eta\theta + 81\theta\theta < 36\zeta\eta\theta - 12\zeta\zeta\theta - 12\eta\zeta + 4\zeta\zeta\eta\eta$$

quod sine dubio sponte euenit. Pro numeratore sumamus

$$a = -\frac{\zeta c}{s\zeta\theta - \eta\eta} \text{ et } b = \frac{s c}{s\zeta\theta - \eta\eta},$$

ita ut fractio pro II assumenda sit

$$\Pi = \frac{-\zeta c + scp}{s\zeta\theta - \eta\eta + (\zeta\eta - s\theta)p + (s\eta - \zeta\zeta)pp}.$$

Cum autem semper sit $\zeta\zeta > 3\eta$ et $\eta\eta > 3\zeta\theta$, concinnius hic valor ita exprimetur:

$$\Pi = \frac{\zeta c - scp}{\eta\eta - s\zeta\theta + (s\theta - \zeta\eta)p + (\zeta\zeta - s\eta)pp}.$$

§. 29. Quia positio axis penitus arbitrio nostro relinquitur, eum semper ita assumere licet, ut unam cuspidem tangat; tum vero ibi fiet $p = \infty$, unde solutio nostra non minus late patebit, etiam si ponamus $\alpha = \infty$; tum vero erit

$$\zeta = \alpha, \eta = \alpha(\beta + \gamma) \text{ et } \theta = \alpha\beta\gamma;$$

hincque propterea

$$\eta\eta - 3\zeta\theta = \alpha\alpha(\beta\beta - \beta\gamma + \gamma\gamma);$$

$$9\theta - \zeta\eta = 9\alpha\beta\gamma - \alpha\alpha(\beta + \gamma) = -\alpha\alpha(\beta + \gamma) \text{ et}$$

$$(\zeta\zeta - 3\eta) = \alpha\alpha - 3\alpha(\beta + \gamma) = \alpha\alpha.$$

Summa-

Sumatur igitur $c = \alpha \cdot a$, ut numerator etiam per $\alpha \cdot a$ fiat
diuisibilis, critque formula nostra

$$\Pi = \frac{a(\beta - \gamma)}{\beta\beta - \beta\gamma + \gamma\gamma - (\beta + \gamma)p + pp^2}$$

cuius denominator certe nullum habet factorem realem,
nisi sit $\beta = \gamma$, quem casum autem ipsa rei natura respuit.
Hoc autem valore pro Π assumto consequimur statim

$$u = \frac{d\Pi}{dp} = \frac{a(\beta + \gamma) - 2\alpha p}{(\beta\beta - \beta\gamma + \gamma\gamma - (\beta + \gamma)p + pp^2)^2} \text{ et}$$

$$t = p u - \Pi = \frac{-a(\beta\beta - \beta\gamma - \gamma\gamma) + 2\alpha(\beta + \gamma)p - 3\alpha pp^2}{(\beta\beta - \beta\gamma + \gamma\gamma - (\beta + \gamma)p + pp^2)^2}$$

§. 30. Ut iam hinc cuspides definiamus, pro pri-
ma cuspidi ponamus $p = \infty$, eritque tam $t = 0$, quam-
 $u = 0$. Pro secunda cuspidi sumamus $p = \beta$, eritque ab-
scissa

$$t = -\frac{a(\beta - \gamma)}{(\beta - \gamma)^3} \text{ et } u = -\frac{a}{(\beta - \gamma)^2}$$

Pro tertia vero cuspidi fiat $p = \gamma$, et erit

$$t = -\frac{a(\beta - \gamma)}{(\beta - \gamma)^3} \text{ et } u = +\frac{a}{(\beta - \gamma)^2}$$

Tab. II. Hinc in figura erit $GB = \frac{a}{(\beta - \gamma)^2}$,

Fig. 10. $AH = \frac{a(\beta - \gamma)}{(\beta - \gamma)^3}$ et $HC = \frac{a}{(\beta - \gamma)^2}$.

§. 31. Ductis iam chordis AB , AC et BC erit

$$AB = \frac{a}{(\beta - \gamma)^3} \sqrt{(2\beta - \gamma)^2 + 1} \text{ et}$$

$$AC = \frac{a}{(\beta - \gamma)^3} \sqrt{(\beta - 2\gamma)^2 + 1}$$

Pro tertia chorda BC cum sit

$$BC^2 = (BG + HC)^2 + GH^2 = \frac{a^2 a + a^2 (\beta + \gamma)^2}{(\beta - \gamma)^6}$$

hinc erit

$$BC = \frac{a}{(\beta - \gamma)^3} \sqrt{4 + (\beta + \gamma)^2}$$

sicque tres istae chordae AB , AC et BC eandem inter
se

Si tenebunt rationem, quām habent haec tres formulae radicales:

$$\sqrt{(\beta - \gamma)^2 + 1}, \sqrt{\beta^2 - 2\gamma} + 1, \sqrt{4 + (\beta + \gamma)^2}$$

Pro positione autem harum chordarum notetur esse tangens ang. $BAG = \frac{1}{\beta - \gamma}$ et tang. ang. $CAH = \frac{1}{\beta + \gamma}$, vnde colligitur tangens anguli BAC

$$\frac{1}{\beta^2 - \gamma^2} = \frac{1}{\beta + \gamma} \cdot \frac{1}{\beta - \gamma}$$

Pro tercia chorda erit tang. anguli $AOC =$

$$\text{tang. } BOG = \frac{BG + CH}{GH} = \frac{\gamma^2 + 1}{\beta + \gamma}$$

Cum igitur sit $ABC = GOB - GAB$ erit

$$\text{tang. } ABC = \frac{\beta + \gamma}{\beta + \gamma - (\beta - \gamma)} = 1. \quad \text{Denique, ob anguli } COG$$

tang. — — tang. ang. $BOG = - \frac{1}{\beta + \gamma}$ quia est tang. ACB

$$= COG - CAQ, \text{ erit tang. } ACB = \frac{\beta + \gamma - \beta}{(\beta - \gamma)(\beta + \gamma)} = 1.$$

§. 32. Statuamus exempli gratia $\beta = 2$ et $\gamma = 1$ Tab. II.
tertioque $AG = 3a$, et $AH = 10$, tum vero $GB = a$ et Fig. II.
 $HC = a$, vnde curva figuram habebit, qualis fig. 13, repre-
sentatur, in qua ergo si capiatur punctum quodcumque u ,
cuius coordinatae sunt AT et TU , erit

$$AT = \frac{3a - 6ap + 3ap^2}{(3 - 3p + p^2)} \text{ et } TU = \frac{3a - 2ap}{(3 - 3p + p^2)}$$

Hic in ramo AUC id punctum notatu est dignum, quod
a recta AC maxime distat; hoc igitur manifesto ibi erit,
vbi eius tangens ad axem est normalis; ideoque hoc loco
erit $p = \phi$; vnde fit $AT = \frac{1}{2}a$; quae est distantia maxi-
ma quae sit AT . Tum vero erit $TU = u = \frac{1}{2}a$. Quia
perceptio tangens anguli GAB in arcu AB id pun-
ctum a chorda AB maxime erit remotum, cuius tangens
chordae AB est parallela; pro eo ergo reperitur $p = 3$, vn-
— *Acta Acad. Imp. Sc. Tom. II. P. II.* D de

de fit $A.T = t = \frac{1}{2}a$ et $T.U = u = -\frac{1}{2}a$. Ex hoc exemplo autem luculenter patet, quemadmodum omnes casus euolui conueniat; neque vero difficile erit, hinc eiusmodi curuas triangulares inuenire, quae dato triangulo A B C sint inscriptibiles, quandoquidem ex ratione laterum trianguli innotescit ratio harum formularum:

$$\sqrt{(2\beta - \gamma)^2 + 1}; \sqrt{(\beta - 2\gamma)^2 + 1}; \sqrt{4 + (\beta + \gamma)^2}.$$

§. 33. Sint terata latera A B, A C et B C inter se vt numeri A, B, C, ac ponatur

$$\sqrt{(2\beta - \gamma)^2 + 1} = nA, \sqrt{(\beta - 2\gamma)^2 + 1} = nB \text{ et}$$

$$\sqrt{4 + (\beta + \gamma)^2} = nC;$$

vnde sumtis quadratis fit

$$(2\beta - \gamma)^2 = nnAA - 1; (\beta - 2\gamma)^2 = nnBB - 1 \text{ et}$$

$$(\beta + \gamma)^2 = nnCC - 4,$$

vnde fit

$$1^{\circ}. 2\beta - \gamma = \sqrt{nnAA - 1}; 2\beta - 2\gamma = \sqrt{nnBB - 1} \text{ et}$$

$$\beta + \gamma = \sqrt{nnCC - 4},$$

quarum prima dempta secunda praebet

$$\sqrt{nnAA - 1} - \sqrt{nnBB - 1} = \sqrt{nnCC - 4},$$

ex qua aequatione quantitatem n definire oportet, qua inuenta reperietur

$$3\beta = \sqrt{nnAA - 1} + \sqrt{nnCC - 4} \text{ et}$$

$$3\gamma = \sqrt{nnCC - 4} - \sqrt{nnBB - 1};$$

quibus inuentis curva triangularis satisfaciens per formulas superiores facile determinatur; ex illa autem aequatione elicetur

$n =$

$$n n = \frac{4(2AA + 2BB - CC)}{2AABB + 2AACC + 2BBCC - A^2 - B^2 - C^2}.$$

Vnde si trianguli, cuius latera sunt A, B et C, area vocetur Δ , hic denominator erit $= 16\Delta^2$, ita ut sit

$$n n = \frac{2AA + 2BB - CC}{16\Delta^2}.$$

Hoc autem valore invenio erit

$$\text{I. } \sqrt{n n AA - 1} = \frac{2AA + BB - CC}{4\Delta},$$

$$\text{II. } \sqrt{n n BB - 1} = \frac{2BB + AA - CC}{4\Delta} \text{ et}$$

$$\text{III. } \sqrt{n n CC - 4} = \frac{2CC + AA - BB}{4\Delta};$$

ex his vero denique elicetur

$$3b = \frac{5AA - BB - CC}{4\Delta} \text{ et } 3\gamma = \frac{AA - 5BB + CC}{4\Delta},$$

ita ut iam omnia sint determinata, quae ad solutionem huius problematis spectant. Proposito scilicet quoconque triangulo rectilineo, semper curva triangularis describi potest, cuius cuspides in eius angulos incident, et latera trianguli simul sint chordae arcuum, quibus figura triangularis constat.

§. 34. Ecce igitur, Problématis, cui tota haec investigatio erat destinata, concinnam solutionem subiungamus.

Problema.

Intra datum triangulum A B C curvam triangularem continuam et algebraicam inscribere, cuius singulae cuspides in ipsos angulos trianguli A, B et C incident. Tab. II. Fig. 12.

D a

Solu-

Solutio.

I^o. Vocentur latera trianguli dati
 $BC = a$, $AC = c$ et $AB = b$,
 sitque area huius trianguli $= \Delta$, ita vt fit

$$16\Delta\Delta = 2aabb + 2aacc + 2bbcc - a^4 - b^4 - c^4,$$

sive

$16\Delta\Delta = (a+b+c)(a+b-c)(a+c-b)(b+c-a);$
 tum singula latera trianguli bisecentur, in punctis a , b et c
 et rectae Aa , Bb , Cc , quae se mutuo in centro grauitatis
 trianguli O intersecabunt, erunt tangentes curuae tri-
 angularis in suis cuspidibus, A , B et C . Iam, sumta re-
 ctæ Aa pro axe, ponatur anguli BOa cotangens $= \beta$ et
 anguli COa cotangens $= \gamma$, atque ex formulæ ante-
 inuentis, scribendo loco litterarum A , B et C has minu-
 sculas b , c et a , colligitur

$$\beta = \frac{bb - aa - cc}{2\Delta} \text{ et } \gamma = \frac{aa + bb - cc}{2\Delta},$$

ita vt fit

$$\beta + \gamma = \frac{bb - cc}{2\Delta}.$$

II. Nunc capiatur

$$\Pi = \beta\beta - \beta\gamma + \gamma\gamma - (\beta + \gamma)p + pp,$$

vnde fieri

$$u = \frac{k(\beta + \gamma) - kp}{(\beta\beta - \beta\gamma + \gamma\gamma - (\beta + \gamma)p + pp)};$$

tum vero

$$t = p u - \Pi = \frac{-k(\beta\beta - \beta\gamma + \gamma\gamma) + k(\beta + \gamma)p - kp^2}{(\beta\beta - \beta\gamma + \gamma\gamma - (\beta + \gamma)p + pp)^2},$$

vbi t et u sunt coordinatae pro curua triangulari quaesita.
 Sumto enim eius punto quocunque U , indeque demisso

in axem Aa perpendiculari UT , erit $AT = t$ et $TU = u$. Tantum igitur superest, ut quantitas k ita determinetur, ut curva triangularis tota intra triangulum $A B C$ cadat, simulque eius cuspides in angulos ipsos A , B et C incident; sponte autem prima cuspis in punctum A incidit, quia sumto $p = \infty$ fit tam $t = 0$ quam $u = 0$.

III°. Pro secunda igitur cuspide, quae in punctum B cadere debet, assumamus $p = \beta$, quo facto fiet

$$\frac{k(\beta - \gamma)(2\beta - \gamma)}{(\beta - \gamma)^2} = \frac{k(2\beta - \gamma)}{(\beta - \gamma)^2}, \text{ et}$$

$$u = \frac{k}{(\beta - \gamma)^2}. \text{ Necesse igitur est ut fiat}$$

$$tt + uu = bb, \text{ vnde fit}$$

$$\frac{kk(2\beta - \gamma)^2 + kk}{(\beta - \gamma)^6} = bb, \text{ ideoque } k = \frac{b(\beta - \gamma)^5}{\sqrt{(2\beta - \gamma)^2 + 1}},$$

IV°. Est vero

$$\beta - \gamma = \frac{z(b b + c c) - a a}{\Delta} \text{ et } 2\beta - \gamma = \frac{z b b + c c - a a}{\Delta},$$

hinc igitur erit

$$(2\beta - \gamma)^2 + 1 = \frac{z b b + z b b c c - a a b b}{\Delta \Delta},$$

hinc

$$\sqrt{(2\beta - \gamma)^2 + 1} = \frac{b \sqrt{(z b b + z c c - a a)}}{\Delta},$$

quibus valoribus substitutis reperitur

$$k = \frac{(z b b + z c c - a a)^{\frac{5}{2}}}{108 \Delta \Delta},$$

qua quantitate cognita adepti sumus aequationem algebraicam pro curva triangulari, inscribenda triangulo $A B C$, quam desideramus.

Corollarium.

Ex tali autem curua triangulari facillime innumerabiles curuae orbiformes formari possunt. Positis enim coordinatis curuae orbiformis x et y , sumi poterit

$$x = u + \frac{e^p}{\sqrt{(1 + p^2)}} \text{ et } y = t - \frac{e^p}{\sqrt{(1 + p^2)}},$$

quae ergo etiam erit algebraica; neque vero illa curua triangularis huius erit euoluta, sed potius cum omnibus his curuis orbiformibus communem habebit euolutam, quae itidem erit curua triangularis, simulque rectificabilis.
